

Gagacki, Andrzej

Symposium na temat problematyki pielgrzymki Jana Pawła II do Korei

Studia Teologiczne 3, 266-267

1985

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wielkich mas ludzkich, często przyjmowany jest jako instytucja usługowa, z której korzysta się, jeśli ma coś do oferowania, i którą krytykuje się lub opuszcza, jeśli nie dostarcza tego, czego potrzebujemy. To merkantylne nastawienie do Kościoła przekreśla samą istotę życia w Kościele, który od swoich członków wymaga dojrzałej odpowiedzialności i świadomego zaangażowania względem daru Boga danego ludziom we wspólnocie kościelnej.

Odpowiedzi na pytanie, dlaczego kocham Kościół, o. Jacek szukał na płaszczyźnie obiektywnej i subiektywnej. Ustanowienie Kościoła przez Chrystusa, powierzenie pasterzom Kościoła bezwarunkowego pełnomocnictwa, wyposażenie go w charyzmat nieomyślności uznał o. Jacek za obiektywne racje kochania Kościoła. Wśród subiektywnych zwrócił uwagę na to, co człowieka zadziwia i pociąga w Kościele. Kościół – w jego przekonaniu – mimo licznych błędów, potrafi trwać na drodze prawdy, potępić fałsz i zakłamanie, które z różnych stron wdzierają się do niego. W Kościele każdy ma możliwość rozpoznać sobie właściwe powołanie, pójść za jego głosem i w ten sposób dojść do doskonałości. Do udzielenia odpowiedzi na pytanie, jak kochać Kościół, o. Jackowi nie wystarczyło już czasu. I takim ono pozostało, mimo prób słuchaczy.

W sumie, sympozjum eklezjologiczne stało się kolejnym ważnym wydarzeniem w życiu kościoła lokalnego w Białymstoku. Szkoda tylko, że nie wzięli w nim udziału – mimo zaproszenia – bracia prawosławni. Coraz lepsze bowiem poznawanie misterium Kościoła jest warunkiem postępu na drodze do jedności, której pragnienie nosi w sercu wielu chrześcijan tego regionu.

ANDRZEJ GAGACKI

SYMPOZJUM NA TEMAT PROBLEMATYKI PIELGRZYMKI JANA PAWŁA II DO KOREI

W przeddzień kwietniowego dnia papieskiego odbyło się (15 IV 1985) w Wyższym Seminarium Duchownym w Łomży symposium na temat problematyki pielgrzymkowej XX pielgrzymki Jana Pawła II do Korei. Symposium zostało przygotowane przez alumnów roku drugiego pod kierunkiem Ks. dr. Józefa M. Dołęgi.

Do licznie zgromadzonego audytorium przemówił Ks. Józef M. Dołęga, otwierając Symposium. Po burzliwych oklaskach zabrał głos ks. dr Antoni Boszko. Podkreślił On pastoralny charakter pielgrzymek Jana Pawła II oraz prymitywne metody walki zła z dobrem w świecie współczesnym. W konkretną tematykę wprowadził słuchaczy alumn Jacek Chałko. Alumni pracowali w pięciu grupach tematycznych, przygotowując następujące zagadnienia:

1. Charakterystyka biograficzna środowiska i ludności Korei (Marek Dembiński – prelegent, Dariusz Drzęzek, Bogusław Milanowski, Andrzej Gagacki, Zdzisław Gładyszewski);

2. Charakterystyka kultury koreańskiej (Władysław Łada – prelegent, Władysław Napiórkowski, Ryszard Pawłowski, Leszek Podbielski);

3. Zarys historii narodu koreańskiego (Jan Kisłowski – prelegent, Zbigniew Krajewski, Tadeusz Kulecza, Adam Leniewski);

4. Historia chrześcijaństwa w Korei (Stanisław Strękowski – prelegent, Grzegorz Polesiński, Antoni Sawicki, Grzegorz Sierżputowski, Wojciech Stefaniak);

5. Problematyka homilii wygłoszonych przez Jana Pawła II w Korei Płd (Marek Zalewski – prelegent, Krzysztof Walendziuk, Stanisław Wroński);

Organizacją symposiumu oraz wystawą publikacji papieskich i o Papieżu zajęli się: Jacek Chałko, Czesław Bagan, Andrzej Osowski, Mirosław Boguszewski.

Prelegenci dostarczyli olbrzymiego ładunku informacji z różnych dziedzin życia: począwszy od charakterystyki rasy, geografii, historii, sztuki a skończywszy na współ-

czesnych problemach społeczno-religijnych. Przenieśli słuchaczy w daleki świat azjatyckiej kultury tak bardzo różnej od kultury europejskiej.

Kościół w Korei rozwija się prężnie, a pielgrzymka Ojca Świętego jest tego jawnym odzwierciedleniem. W problematyce XX pielgrzymki przejawiały się następujące tematy: problem godności człowieka, prawo do sprawiedliwej pracy i płacy, ekumenizm, kuszące przywileje władzy w stosunku do młodych.

Zwracając się do młodych, Ojciec Święty stwierdził: „Bóg jest i będzie zawsze z młodymi”. Sympozjum zakończono wspólną modlitwą i pamiątkowym zdjęciem.

BP EDWARD OZOROWSKI

SAKRAMENTOLOGIA OGÓLNA

(Uwagi na marginesie książki: S. C. Napiórkowski, *Z Chrystem w znakach. Skrypt z sakramentologii ogólnej*, Lublin 1984 ss. 100)

W 1984 r. w Wydawnictwie KUL ukazała się książka S. C. Napiórkowskiego OFMConv, poświęcona zagadnieniom sakramentologii ogólnej. Jakkolwiek wyszła ona z Zakładu Małej Poligrafii, to jednak niczym się nie różni od książek drukowanych dużą poligrafią. Posiada lśniący biały papier, zróżnicowaną czcionkę, dużo światła między rodziałami i punktami. Ważniejsze miejsca są w niej odpowiednio zaznaczone graficznie. Estetyczna szata, frapująca tematyka i nazwisko autora zachęcają do lektury tego dzieła.

O. Celestyn Napiórkowski jest profesorem KUL. Z Uczelnią Lubelską związał się od lat swojej młodości. Tu odbywał swe studia specjalistyczne i zdobywał wszystkie stopnie naukowe, jakie posiada. Jako asystent i adiunkt zajmował się głównie mariologią u boku o. prof. A. L. Krupy OFM. Potem oddał się bez reszty teologii ekumenicznej, specjalizując się w problematyce teologii protestanckiej. Jest człowiekiem wyjątkowo otwartym i szczerym, nie ogląda się też na osobę ludzką, kiedy zabiera głos w dyskusji. Mówi wówczas bezkompromisowo, kierując się własnym przeświadczeniem.

Te zalety charakteru sprawiają, że wszystko, co o. Celestyn mówi i pisze, zwraca na siebie uwagę. Można z nim dyskutować, można nie zgadzać się z jego zdaniem, ale nie można go nie słyszeć lub nie zastanawiać się nad jego wypowiedziami. Względ ten ośmiela także do wysuwania pod jego adresem uwag krytycznych, zwłaszcza gdy chodzi o meritum sprawy.

Przed wszystkim należy się autorowi podziękowanie za opublikowanie swojej pracy. Nazwał ją wprawdzie skromnie „skrypt z sakramentologii ogólnej”, ale przez to nie umniejszył jej wartości. Na ubogim rynku wydawniczym w Polsce wszelkie podręczniki z teologii mają duże znaczenie. Istnieje nadzieja, że autor, po zebraniu i uwzględnieniu uwag krytycznych, po ponownym przemyśleniu omawianych kwestii, wyda podręcznik z prawdziwego zdarzenia z sakramentologii ogólnej i w ten sposób przyczyni się do rozwoju wiedzy o sakramentach.

Zanim to jednak nastąpi, konieczna jest szersza dyskusja nad zagadnieniem. Swojej pracy nadał o. Napiórkowski rangę skryptu. I to go całkowicie tłumaczy. Skrypt – wiadomo – jest pomocą do wykładów. Może przez to zawierać skróty myślowe, nie musi być opracowaniem kompletnym. Skrypt staje się w pełni funkcjonalny, gdy zostaje objaśniony przez profesora. Nie nad skryptem przeto chciałbym tu dyskutować, lecz nad ewentualnym podręcznikiem z sakramentologii, do napisania którego zachęcam autora z całego serca. W tej też myśli zamieszczam poniżej moje uwagi krytyczne. Wychodzą one ze stanu faktycznego, tzn. od skryptu *Chrystus w znakach*, a mają przed oczyma stan postulowany, tzn. podręcznik z sakramentologii ogólnej. Uwagi te dotyczą języka, metody i zawartości treściowej przyszłego podręcznika.